

חוברת למשקיע

16 באוגוסט 2026

עורך: ד"ר שמואל גולדמן

הודעה:

מי שרוצה לקבל את חוברת למשקיע ועדיין לא שלח לנו דוא"ל, מתבקש לשלוח לנו דוא"ל לכתובת: lamfund@gmail.com ולכתוב בשורת הנושא "מבקש/ת לקבל את חוברת למשקיע". החוברת נשלחת לכתובת הדוא"ל ממנה נשלחת הבקשה אלינו.

מי שמבקש להפסיק לקבל את החוברת בדוא"ל מתבקש לשלוח לנו דוא"ל לכתובת: lamfund@gmail.com ולכתוב בשורת הנושא "מבקש/ת להפסיק לקבל את חוברת למשקיע".

הערה: החוברת הקודמת נשלחה ביום 2 באוגוסט 2026.

הערה: כדי לשפר את הראות של גרפים מוצע בתוכנת פידיאף להגדיל את התצוגה ל-200%.

בחוברת זו:

[התאריך הקובע הוא.](#)

[סין – להיכן נעלם הכסף?](#)

[לחברת אפל יש בעייה בסין.](#)

[בחירות – איך בורחים מדובים.](#)

[ביפן תיפתח "המפולת".](#)

[מדדי מניות – שערי ריבית – שערי חליפין – זהב.](#)

התאריך הקובע הוא

26-9-2026. כאשר נשיא סין אמור לבקר את הנשיא טרמפ בארה"ב. כול השאר זה "אוויר חס".

נזכיר: ב-8 באפריל 2026 הנשיא טרמפ הפסיק את ההפצצות (גם של ישראל) באיראן. התחילה "תקופת הדיפלומטיה". כחודש אחרי כן הוא ביקר בסין את "ידידו הנשיא שי". כחודש אחרי כן הוא חתם על "הסכם הבנות" עם איראן.

שני תנאים התקיימו בזמן הביקור של הנשיא טרמפ בסין: אין הפצצות באיראן. יש מו"מ על הסכם עם איראן.

שלטונות סין תמיד אמרו/אומרים "שהדרך ליישב סכסוכים היא בדרך דיפלומטית". הם גם אומרים שסין "לא תסבול התערבות זרה באשר ליחסים שלה עם מדינות אחרות". עובדה. הם המשיכו לסחור עם רוסיה ועם איראן. למרות האיומים בסנקציות מארה"ב ומהשוק המשותף.

בידיעה שזו שטות לצפות את ההתנהגות של אנשים, בייחוד של פוליטיקאים, נאמר את השטות הבאה: אין שום אפשרות שנשיא סין יבקר את הנשיא טרמפ בארה"ב, בזמן שהוא מפציץ באיראן! זה יראה "לכולם" שסין (השלטון הנוכחי) היא "משענת קנה רצוף". זה יהיה הסוף של ארגון BRICS.

עוד שטות: אין שום אפשרות שסין תאפשר התמוטטות כלכלית באיראן – מחסור במזון, בתרופות, בחשמל, בדלק ועוד. אם נשיא סין לא יאפשר זאת אז נשיא פוטין לא תהיה ברירה וגם הוא לא יאפשר זאת. שהרי הוכח שסין אפשרה לרוסיה "להחזיק מעמד" בסנקציות "מהגיהנום" שהוטלו עליה. שלא להזכיר את הסיוע הצבאי של איראן (וצפון קוריאה) לרוסיה. (אבל תמיד ייתכן שהנשיא פוטין ימשיך להתפתות לפגישות עם מר וויטקוף, שבהן ידונו על "הסכמים כלכליים עם ארה"ב").

"המערכה הכלכלית" של ארה"ב באיראן נדונה לכישלון, אם סין לא תאפשר קריסה כלכלית באיראן. יהיו קשיים באיראן. אבל לא "קריסה". נחזור על "השטות": סין לא תאפשר זאת!

כיצד?

נתחיל "בהכנסות של איראן ממכירת נפט". פוליטיקאים טוענים: איראן לא תוכל למכור נפט, לשלטון לא תהיינה הכנסות (במטבע זר) ... הוא יתמוטט.

למה לא תוכל למכור נפט?

בגלל איום בסנקציות על קוני נפט מאיראן? כלומר על חברות בסין? ראינו כבר "שזה לא עובד".

בגלל שהצי האמריקאי ימנע ממכליות נושאות נפט לצאת/להיכנס לנמלים באיראן?

כלומר, מניעה (בכוח) של ייצוא נפט מאיראן. נניח שעושים/יעשו זאת.

כמעט כול ייצוא הנפט מאיראן נעשה לחברות בסין. כיצד הן משלמות עבור הנפט? במטבע סיני. שהרי איראן אינה יכולה לקבל תשלומים בדולרים. זה מאפשר לה לקנות מוצרים בסין. גם ברוסיה.

מדובר, עד לאחרונה, בסכום שווה ערך ל-40-50 ביליון דולרים בשנה.

האם תימצאנה בסין (וברוסיה) חברות שתהיינה מוכנות לתת לאיראן אשראי בסכום כזה (לשנה)? אם לא במלוא הסכום, אז חלק ניכר מזה/רוב הסכום? סביר שכן. שהרי ירצו לשמר לקוחות באיראן. לגבי סין גם לא מדובר בסכום "דמיוני". בייחוד אם האשראי יגובה "בביטוח ממשלתי לייצוא".

לכן, העדר הכנסות לאיראן מייצוא נפט – סביר שלא ימנע ייבוא לאיראן. לפחות למשך שנה – שנתיים. עד תום תקופת הכהונה של הנשיא טרמפ.

אולם הצי האמריקאי ימנע תנועה של אוניות נושאות סחורות לנמלי איראן. כך אומרים פוליטיקאים. יפה.

שלטונות איראן **ימנעו** תנועה של אוניות נושאות סחורות לקטאר, לבחריין, לכווית, לעירק. גם לנמלים של איחוד האמירויות וערב הסעודית שנמצאים במפרץ הפרסי.

הם גם יוכלו למנוע תנועה של מיכליות נושאות גז נוזלי מקטאר לפקיסטן – נדרש בתחנות כוח לייצור חשמל בפקיסטן.

אלא אם תתחיל "מסחרה".

פקיסטן תקבל גז נוזלי ותאפשר לאוניות מסין נושאות סחורות לפרוק בנמל בפקיסטן ומשם זה ישלח לאיראן דרך גבול יבשתי בין המדינות. זה יותר יקר וקשה לשינוע, אבל זה מונע מצור מוחלט.

איראן תאפשר לאונייה נושאת סחורות להגיע לנמל בעירק. חלק מהמטען יועבר לאיראן. שוב, זה יותר יקר וקשה. לא נתפלא אם כך יקרה גם עם איחוד האמירויות ואפילו עם ערב הסעודית. חלק "מהמסחר הזה" יוכל להתבצע בתוך המפרץ הפרסי, על ידי העברת סחורות מאונייה לאונייה, שתפליג לנמל באיראן.

אלא אם ארה"ב עצמה תמנע **כול** כניסה של אוניות לתוך המפרץ הפרסי. גם לא לנמלים בפקיסטן שסמוכים לגבול עם איראן. אפשרי? כן. ארה"ב תחדש הפצצות באיראן – אפשרי? כן. נפוליאון והיטלר פלשו לרוסיה. כי היה להם "מודל". אז הכל אפשרי.

כמובן שקיימת גם אפשרות לשלוח לאיראן סחורות דרך הים הכספי (דרך רוסיה). דרך אפגניסטן וטורקמניסטן. הכול יותר קשה ויותר יקר. אבל ימנע "התמוטטות" כלכלית באיראן.

אם השלטון בסין יחליט למנוע זאת, הם יינהגו כך **רק** אם יווכחו שהשלטון באיראן "מחזיק מעמד" ויש נכונות "לסבול" ולהמשיך במאבק בשלטון שמטיל סנקציות על איראן. אופס. גם מטיל סנקציות על סין ועל רוסיה. מקרה?

אם כך, "הכול אוויר חם", אם סין ורוסיה תפעלנה למנוע "התמוטטות כלכלית" באיראן.

לכן, 26-9-2026 הוא התאריך הקובע. ייתכן שעד אז השלטונות בסין (וברוסיה) **יאלצו** לקבל החלטות, ככול שיתברר "שהשלטון באיראן אינו קורס". יתברר האם הם נוטשים את איראן – וזה יהיה הסוף של BRICS, או שהם נותנים "סיוע הומניטרי" לאיראן. "איראן" – הכוונה לשלטון הנוכחי באיראן.

סין – לאן נעלם הכסף?

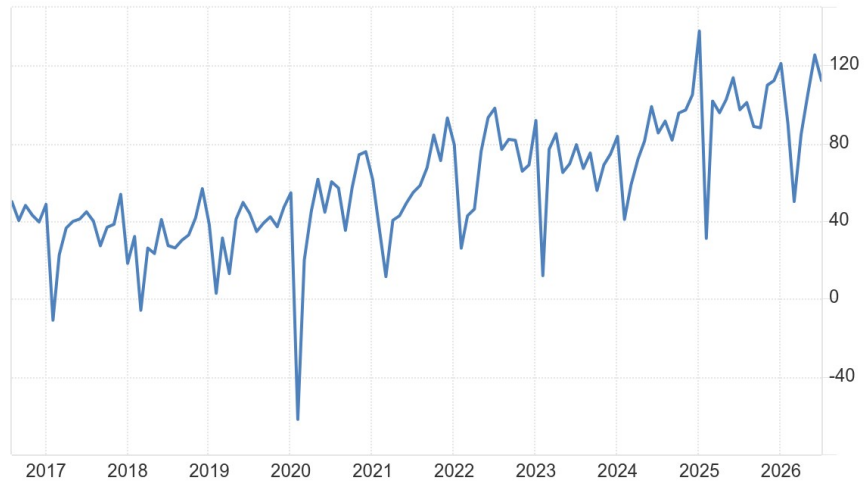
הממשל בארה"ב פרסם מסמך שבו הוא מאשים/מתאר יצואנים מסין על כך שהם "נוקטים בתחבולות" כדי להתחמק ממכסים שמוטלים בארה"ב על ייבוא מוצרים מסין.

נזכיר: ארה"ב מטילה/הטילה מכסים על ייבוא מסין בשיעורים גבוהים יותר מאלו שמוטלים על ייבוא מוצרים זהים ממדינות אחרות. אז "הקומוניסטים" בסין נוקטים בתחבולות כדי לנצל את הפער בשיעורי המכסים שמוטלים על ייבוא לארה"ב ממדינות שונות. ממש שערוריה.

אפשר לראות בגרף הבא שהעודף המסחרי – כפי שמדווח בסין – לא קטן מאז שבארה"ב הוטלו מכסים על ייבוא מסין. גדל העודף המסחרי של סין עם מדינות – למשל ווייטנאם – וגדל הייצוא של מדינות אלו לארה"ב. "להפתעת מקבלי החלטות בארה"ב".

עודף מסחרי - חודשי - של סין - 10 שנים אחרונות. ביליוני דולרים.

China Balance of Trade (USD Billion)

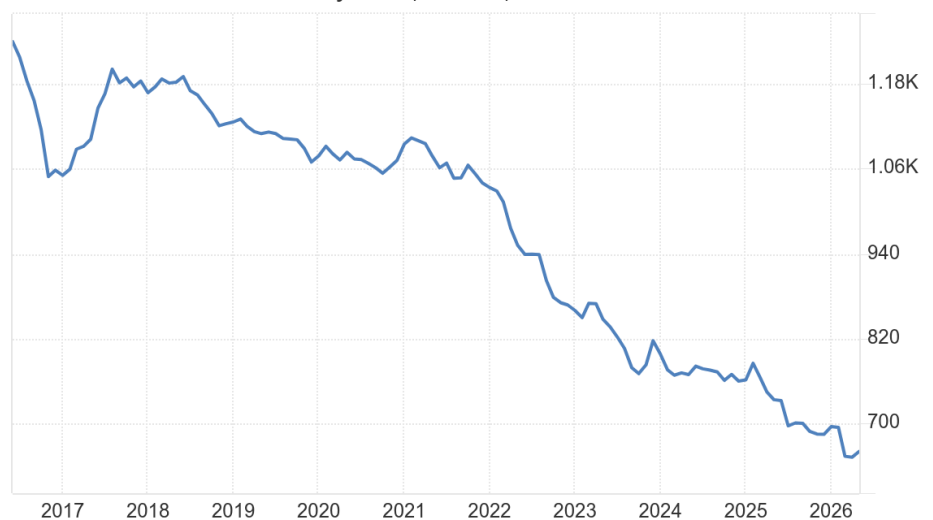

Source: tradingeconomics.com | General Administration of Customs

בו בזמן ממשיך לקטון הסכום של אג"ח ממשלת ארה"ב שמוחזקות בידי השלטונות בסין. מדובר באג"ח שמוחזקות במישרין בארה"ב בידי שלטונות סין. אלו קטנו מרמה של כ-1300 ביליון דולרים לכ-650 ביליון דולרים כעת.

אג"ח ממשלת ארה"ב שמוחזקות בארה"ב במישרין בידי סין.

United States US Treasuries Held by China (USD Billion)

Source: tradingeconomics.com | U.S. Department of the Treasury

הסברים:

סין נזקקת ליתרות נמוכות יותר באג"ח בדולרים, כיוון שגדל סכום הסחר שהיא מנהלת עם מדינות אחרות, כאשר התשלום נעשה במטבע סיני. למשל עם רוסיה ואיראן. ייתכן שגם עם ווייטנאם. ייתכן אפילו עם מדינות ערביות מייצאות נפט במפרץ הפרסי. זאת בגלל שגדל סכום **הייצוא** מסין למדינות כאלו. קטן הצורך להשתמש בדולרים כדי לשלם עבור **ייבוא** לסין.

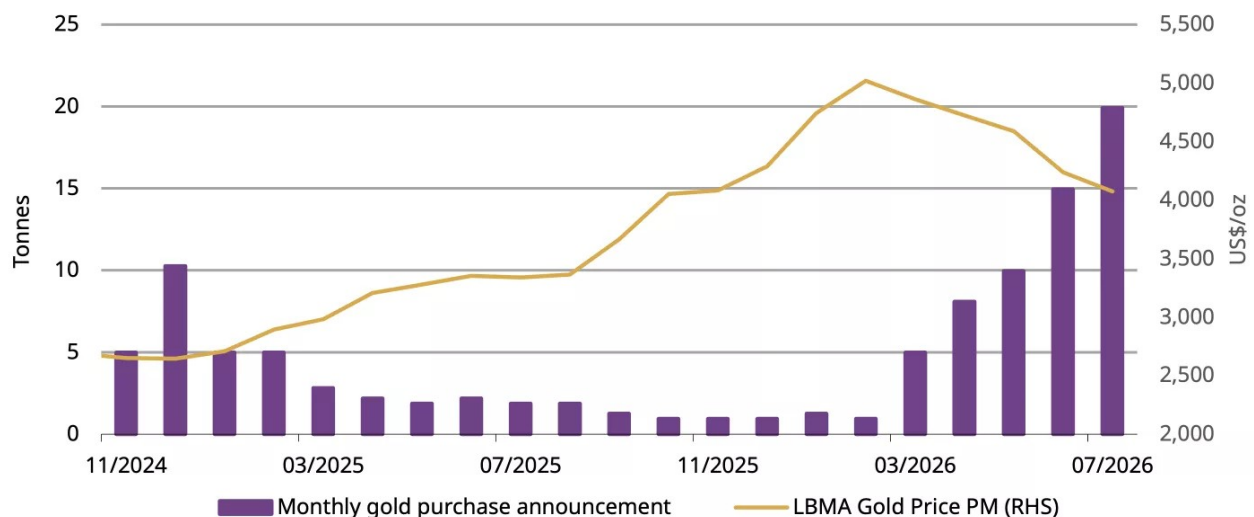
משתמע מכך, שגם קטן הצורך של סין לקיים עודף מסחרי גדול בסחר עם ארה"ב. זאת כדי שיהיו לה דולרים לשלם עבור **ייבוא** מוצרים ממדינות אחרות, מלבד מארה"ב.

כמו כן ייתכן שבגלל הנוהג של ארה"ב ומדינות בשוק המשותף "להקפיא" נכסים פיננסיים של מדינות אחרות, יש נטייה להגדיל החזקות בדולרים (ובירו), בצורה עקיפה באמצעות גופים פיננסיים – לא ממשלתיים. ייתכן במדינות "ידידותיות". אבל הוכח שזה אינו מונע מחובבי "ההקפאות" לפעול נגד גופים פיננסיים במדינות אחרות, שבהן "מוחבאים" כספים של מדינות שמטילים עליהן סנקציות.

כלומר, השלטון בסין מתכוון לאפשרות של עימות עם השלטונות בארה"ב ובשוק המשותף.

זאת באמצעות הגדלת מלאים שמוחזקים בסין. למשל מוצרי אנרגיה. גם ממשיך להגדיל החזקות בזהב, כפי שאפשר לראות בגרף הבא.

קניות זהב מדווחות על ידי הבנק המרכזי של סין. עמודות - נתונים חודשיים בטונות בציר שמאלי. מחיר זהב לאונקיה - בציר ימני. בחודש יולי 2026 – 20 טון. סה"כ החזקות בזהב כעת 2366 טונות – כ-8% מיתרות מט"ח מדווחות.

הערה: יש המטילים ספק באמינות הנתונים **שמדווחים** לציבור. דהיינו על הפעילות האמיתית בתחום זה.

שימו לב בגרף למעלה לירידה בכמויות שנקנו במהלך שנת 2025. זאת כאשר "האנליסטים" בבתי השקעות גדולים – בארה"ב – התחילו לנפק "תחזיות" לגבי מחיר הזהב "בעוד שנה". יצרו "שפיץ" במחיר הזהב מעל 4000 דולרים לאונקיה.

בסין התחילו להגדיל כמויות זהב שנקנות בכול חודש מהרבעון הראשון של שנת 2026, ככול שמחיר זהב המשיך לרדת "לכוון" 4000 דולרים לאונקיה. מחיר כעת הוא 4350-4400 דולרים לאונקיה.

כמו כן יש לציין שבנקים בסין הפסיקו/מפסיקים לאפשר ללקוחות שלהם לסחור/להחזיק בחוזים עתידיים/אופציות לגבי מחיר זהב. אפשר לקנות מטילי זהב – פיזי – מהחזקות בבורסה בסין. כמו כן קרנות נסחרות שמחזיקות במטילי זהב. למעשה כך "מעודדים" החזקה במטילי זהב במקום בנכסים פיננסיים שמהווים ספקולציות על מחיר הזהב.

ניחוש לגבי מחירי נפט.

אם מחיר הזהב "מתייצב" – כלומר מסתיים "הנפנוף החוצה" של אלו שמקור תבונתם הוא בבתי השקעות גדולים בארה"ב, ייתכן שגם הסתיימה **הירידה** במחירי נפט ומוצריה. זאת **בניגוד** להצהרות של נשיא ארה"ב.

כלומר, בניגוד "לתוכנית" של נשיא ארה"ב – מתחילת כהונתו הנוכחית – בשיתוף ערב הסעודית, איחוד האמירויות ועוד, להגדלת תפוקת הנפט של ארגון אופק וירידה במחיר נפט לרמה של 60 דולרים ומטה מכך – לחבית נפט, וכך "לעודד" את הבנק המרכזי של ארה"ב להוריד את הריבית היומית – ff – מתחת ל-3% לשנה, נוצרת "תחתית" למחירי נפט בתחום 70-80 דולרים לחבית. ככול שתשתרש הכרה שכך עומד לקרות, תחודשנה קניות **למניעת ירידה** במלאים מוחזקים של נפט. זאת לעומת ירידה בהחזקות מלאים כאלו מאז מרץ 2026. סביר שהראשונים שיפעלו כך יהיו קוני נפט בסין. מה שימנע **ירידה** במחיר נפט.

כמובן, אם "יוחלף" השלטון באיראן, אז ייתכן שתתממש "התוכנית" של הנשיא טרמפ. כאמור מקודם, זה תלוי בעיקר בנשיא סין.

האם סין אינה "מעוניינת" במחיר "נמוך" לנפט?

ראשית, אין מדובר במחיר לנפט מתחת לכ-60 דולרים לחבית. גם "המשתפיות" במפרץ הפרסי אינן רוצות בכך. כלומר, אין מדובר בשנוי גדול לעומת רמת מחירים בתחום 70-80 דולרים לחבית.

מה שסין אינה רוצה בו הוא **עלייה** גדולה במחיר הנפט, למשל מעל 100 דולרים לחבית. עלייה שתשפיע על מחירי אנרגיה לצרכן בסין. חשוב מכך על רמת פעילות כלכלית בעולם, דהיינו **ירידה** בביקוש למוצרים מיוצאים מסין!

באיראן מבינים זאת וגם להם אין עניין שיקרה כך. לכן, סביר שהם "מווסתים" את המחיר כך שלא יעלה מעל 90-100 דולרים. זאת על ידי כך שמאפשרים ייצוא מסוים של נפט דרך מצר הורמוז. **גם** אם זה נמנע מאיראן עצמה.

מה שסין רוצה הוא להבטיח לה מקור אספקה אמין של נפט. אם השלטון בארה"ב ישלוט באיראן – בעירק, בערב הסעודית, באיחוד האמירויות ובכווית, סין עלולה למצוא עצמה מנועה מלייבא נפט ממדינות אלו – לפי הוראה של ארה"ב. כול עוד יש באיראן שלטון עצמאי מהוראות שניתנות על ידי ארה"ב, סביר שכך יהיה גם בעירק. ייתכן שכך יהיה למעשה גם בערב הסעודית.

לכן, האינטרס העיקרי של סין הוא שארה"ב **לא** תשלוט באיראן (ובעירק), גם אם זה יהיה כרוך במחיר נפט בתחום 70-80 דולרים לחבית עד 100 דולרים לחבית.

זהו גם אינטרס של רוסיה, כדי למנוע מחירי נפט מתחת ל-70-80 דולרים לחבית.

אם כך נותר לראות האם מתקיים השלטון הנוכחי באיראן. למרות שאין להם צי ואין להם חיל אוויר ויש להם אינפלציה ולא משלמים משכורות לחיילים ועוד ועוד. אז מנהיגי סין ורוסיה, יצטרכו להחליט כיצד הם נוהגים, למרות איומים מצד הממשל בארה"ב.

נדע ממש בקרוב.

לחברת אפל יש בעייה בסין.

סכום המכירות של חברת אפל בסין מהווה 14-17 אחוזים מסך כול ההכנסות שלה. בעיקר מדובר במכירות של איפונים לציבור "חובבי מוצרי אפל בסין". כסמל של סטטוס חברתי. למוצרים אלו כבר קיימת מזה זמן רב, תחרות בסין. בעיקר מטלפונים מתוצרת חברת Howei.

חברת אפל, באמצעות חברת קבלן, מרכיבה בסין מוצרים שלה, מחלקים שמיוצרים ברובם מחוץ לסין. בעיקר בטאיוואן ובדרום קוריאה. מוצרים אלו נמכרים בסין ומחוץ לסין.

מאז שהתחילו השקעות ענק במרכזי מידע שמשמשים "תבונה מלאכותית", הייתה עלייה גדולה מאוד במחירים של שבבי זיכרון שמותקנים בשרתים במקומות אלו. זאת בעיקר בשימוש בשבבי זיכרון מיוחדים שמיועדים לאפשר תעבורה מהירה של נתונים שמאוחסנים בשבבי זיכרון, למעבדים המיוחדים שעושים שימוש בנתונים אלו. שבבי זיכרון אלו מיוצרים בעיקר על ידי חברות אמריקאיות וחברות בדרום קוריאה, באמצעות **ציוד** לייצור שבבים שאסור למכור לחברות בסין.

למרות זאת יש בסין שתי חברות לייצור שבבי זיכרון – שכמובן מהוות "סיכון ביטחוני" לארה"ב וחברותיה – שמסוגלות לייצר שבבי זיכרון באיכות שאינה נופלת, אם בכלל, מהמוצרים של חברות "מערביות". כמובן "שבמערב" אסור לקנות מהן שבבי זיכרון שמותאמים במיוחד למוצרים, כמו טלפונים סלולריים.

העלייה הגדולה במחירים של שבבי זיכרון – ובמחירי מניות של חברות שמייצרות שבבי זיכרון – גרמה לכך שהעלות שלהם מהווה חלק נכבד מהעלות של מוצרים בהם נעשה שימוש בשבבי זיכרון. למשל בטלפונים סלולריים.

יצרני טלפונים כאלו בסין, יכולים להשתמש בשבבי זיכרון שמיוצרים על ידי שתי חברות בסין. כמובן בעלות נמוכה יותר מהמחירים בהם נמכרים שבבי זיכרון "במערב".

זה יוצר קושי לחברת אפל בתמחור של מוצרים שלה שנמכרים בסין. עם כול "הנאמנות" למוצרים שלה בקרב ציבור מסוים בסין, היא עלולה להפסיד חלק גדול מהמכירות להם, ככול שהיא נאלצת להעלות מחירי מוצרים אלו בסין. ככול שתופעה זו נמשכת זמן רב יותר, ציבור לקוחות זה עלול "להעלם" לחלוטין.

זה עלול לגרום **לירידה** בסכום של עשרות ביליוני דולרים בשנה ברווח הגולמי המדווח שלה. זה גם עלול לגרום לירידה במכירות שלה במדינות אחרות באסיה, ככול שמערכת הפעלה של חברת HOWEI וחנות אפליקציות של חברה זו מצליחה להשתרש בקרב לקוחות גם מחוץ לסין.

לכן, חברת אפל בוחנת שימוש בשבבי זיכרון שמיוצרים על ידי שתי חברות בסין. זאת לשימוש במוצרים שלה שנמכרים בסין.

כמובן שזה מעורר התנגדות בקרב חברות "מערביות" – בעיקר אמריקאיות – ופוליטיקאים בארה"ב. חברת אפל טוענת שאין איסור לקנות שבבי זיכרון "מהמדף" – כלומר כאלו שאינם מיוצרים במיוחד בשבילה. שר המסחר של ארה"ב מתנגד שהיא תקנה שבבי זיכרון מחברות בסין.

נותר לראות למי יש יותר השפעה בקרב "מקבלי החלטות" בארה"ב.

מדובר בהכנסות של עשרות ביליוני דולרים בשנה.

כמובן שאם חברת אפל תוכל לקנות שבבי זיכרון מחברות בסין, זה יקטין את הביקוש מחברות "מערביות". אבל זה ממילא יקרה אם חברת אפל תאבד מכירות לציבור "נאמניה" בסין.

עלול להיווצר מצב שבו חברת אפל נאלצת להמשיך, באמצעות קבלן, לייצר מוצרים בסין, אבל אין לה הכנסות ממכירות בסין. אז נשיא ארה"ב יטען שסין "מנצלת" את ארה"ב, בכך שיש לה עודף גדול בסחר עם ארה"ב...

בחירות – איך בורחים מדובים.

שני חברים טיילו באזור שבו מסתובבים דובים. לפתע צץ מולם דוב ענק. אחד מהם אמר: בוא נתחיל לרוץ לברוח מהדוב. אמר לו חברו: אנחנו יכולים לרוץ מהר יותר מהדוב? על כך ענה לו: איני צריך לרוץ מהר יותר מהדוב. לי מספיק שארוץ יותר מהר ממך.

כך גם בבחירות. מי שזוכה לרוב קולות המצביעים אינו מי "שרץ מהר" אלא מי שרץ "מהר יותר" ממועמד אחר. כלומר, הבוחרים מתעדפים את "היריבים". את מי הם מעדיפים. לא בגלל "שהוא טוב", אלא בגלל שהם סבורים שהוא יותר מתאים למערכת ההעדפות שלהם.

לנושאים שהם מייחסים להם עדיפות. כול השאר אינו חשוב **כעת**.

למשל כעת בארה"ב. האם חשוב יותר **שלא יהיה** שלטון סוציאליסטי – קומוניסטי (כך אומרים לציבור, אם יבחר "באלו"), או המצב הכלכלי שכבר קיים **כעת**? אולי גם ההתנהלות האישית של מנהיג מפלגה אחת מול איום שגברים יוכלי להשתתף "בספורט נשים"?

הכול פתוח והכול ייתכן. גם בשכונה שלנו.

ביפן תיפתח "המפולת".

מזה זמן רב אנחנו עוסקים בשער החליפין של הין היפני. כלומר, בתופעה של פיחות מתמשך בשער החליפין של הין היפני.

מדוע?

המדיניות המוניטרית והמדיניות הפיסקלית ביפן היו/הינן מבוססות על הנחה שבנקים מרכזיים יוכלו לעולם ועד "לווסת" את שיעור האניפלציה לרמה של עד כשני אחוזים בשנה. בייחוד יוכל לעשות זאת הבנק המרכזי בארה"ב. תהיינה מדי פעם חריגות "מיעד זה" אולם רק לתקופה קצרה.

"היעד" יושג ללא קשר לסכום החובות של ממשלה – בייחוד ממשלת ארה"ב. כמו גם לסכום הגירעון השנתי בתקציב הממשלה.

לכן, אפשר יהיה ביפן לעשות שני דברים. להגדיל עד "אינסוף" את סכום חובות הממשלה וגם לקיים שער ריבית אפסי ביפן. ליזמן בלתי מוגבל.

בתנאי שוק הון חופשי ביפן – אפשרות לתנועות הון חופשיות – מדיניות זו הייתה מבוססת על הנחה ששער הריבית לטווח ארוך **בארה"ב** נמצא במגמת ירידה שתימשך לעד. זה ימנע תמריץ להקטנת השקעות בחובות נקובים בין יפני – בריבית אפסית – ולהעדפת השקעות כאלו בדולרים. כלומר, ללחץ מתמשך לפיחות בשער החליפין של הין היפני.

אלא אם השלטון ביפן יאפשר להעלות את שער הריבית ביפן במקביל לעליות בשער הריבית לטווח ארוך בארה"ב. לא רק לתקופה קצרה, אלא לתקופה ארוכה כמו שיקרה בארה"ב. זאת ככול שתידרש ריבית **ריאלית** גבוהה יותר כדי לממן את מחזור החובות של ממשלת ארה"ב ולמימון שוטף של הגירעון בתקציבה. סכומים שהולכים וגדלים ככול שנמשכת ההפקרות – בלי מרכאות – בהתנהלות של הממשל והקונגרס בארה"ב.

ארוע כזה יהווה מהפכה בשוקי הון ביפן שהורגלו בשער ריבית אפסי. ברור שגם בהפסדים גדולים מהחזקת נכסים פיננסיים "שמרניים" שהושקעו בריבית נמוכה לטווח ארוך.

העובדה שחלק גדול מחובות הממשלה ביפן מוחזק בידי הבנק המרכזי, לא תמנע את הצורך לאפשר עלייה בריבית. זאת כיוון שככול שהציבור יווכח שאין מנוס מעלייה גדולה בשער הריבית, הוא ימנע מהחזקת נכסים פיננסיים בריבית ביניים יפניים.

עלייה גדולה בשער הריבית ביפן, תגדיל את הוצאות הממשלה ולמעשה את חובותיה. עלול להיווצר מצב של משבר אמון ביכולת הממשלה ביפן לפרוע את חובותיה. אלא אם "יבוטל" חלק גדול מחובה, כפי שנעשה "בהסדר חובות".

זה מסביר את הנכונות של משרד האוצר **בארה"ב** לנסות למנוע המשך פיחות בשער החליפין של הין היפני. זו משימה אבודה, כפי שאפשר לראות מזה ששער החליפין של הין היפני נשאר 159-160 ינים לדולר ונמשכת הזחילה **למעלה** בשער הריבית לטווח ארוך ביפן – כעת 2.88% לשנה.

שוקי הון ביפן יתנו איתות שאי אפשר למנוע המשך עלייה בשערי ריבית לטווח ארוך "בכול העולם"! זה יתחיל להשפיע על רמת מדדי מניות.

חידוש מגמת עלייה במחיר זהב – מעל 4350 דולרים לאונקיה – ייתן חיזוק לתרחיש כזה.

שער חליפין ין יפני לדולר ארה"ב.

US Dollar Japanese Yen

source: tradingeconomics.com

הערה: בשתי "התערבויות" לגרום לירידה בשער החליפין (תיסוף) של היפני – בשלושת החודשים האחרונים), ההערכה היא שהבנק המרכזי של יפן (השלטון) הוציא סכום של כ-170 ביליון דולרים. מסביר מדוע הוא נאלץ לבקש "סיוע" ממשרד האוצר בארה"ב. שר האוצר של ארה"ב "מציע" שהבנק המרכזי של ארה"ב יקנה במישרין אג"ח של ממשלת ארה"ב שמוחזקות על ידי השלטון ביפן וכך תימנע מכירה שלהן "בשוק" והשפעה על הריבית **לטווח ארוך** בארה"ב. משקיעים בזהב מודעים לכך.

עוד: שר האוצר של ארה"ב "מתגאה" בכך שארה"ב מחזיקה, לטענתו, במטילי זהב בשווי של כ-1200 ביליון דולרים – במחיר זהב של כ-4000 דולרים לאונקיה. לפי סכום "ההתערבויות" למניעת "קריסה" של הין היפני – ושוקי הון ביפן – רואים כמה מהר החזקות אלו בזהב "תעלמנה", אם קיימות בכלל, אם וכאשר השלטון בארה"ב ימכור זהב כדי למנוע "קריסה" במחירי אג"ח ממשלת ארה"ב לפדיון בטווח ארוך. זה יגרום לתנודות **גדולות** במחיר זהב אבל לא לשנוי מגמה.

מדדי מניות – שערי ריבית – שערי חליפין – זהב.

בסוגריים – הנתונים ביום 2 באוגוסט 2026.

מחיר זהב – 4375 (4042) דולרים לאונקיה.
מדד דאו ג'ונס תעשייתי – 53732 (52485)
מדד נאסדק – 26729 (25373)
תשואת אג"ח ממשלת ארה"ב 10 שנים – 4.70% (4.74%).
שער ריבית יומי ארה"ב 3.50.
מחיר נפט קל ארה"ב – 82 (84) דולר לחבית. ברנט באירופה – 88 (87) דולר.
תשואה ראלית אג"ח צמוד מדד ממשלת ארה"ב 10 שנים – 2.41% (2.47%).

שער חליפין ינים לדולר – 159 (159)
מחיר חוזה גז טבעי קרוב – 2.73 דולרים. (2.74 דולרים).

מחיר מתכת כסף – 64.0 (57.0) דולרים לאונקיה.
מחיר מתכת פלטינה – 1756 (1658) דולרים לאונקיה.

גרפים אפשר לראות [באתר חוברת למשקיע](#)

גרף של מחיר הזהב.

עוד קישורים לגרפים באתר חוברת למשקיע:

גרפים "במעקב"

אנחנו באמצע המשחק.

כך אמר מר ואנס סגן נשיא ארה"ב לגבי העימות של ארה"ב עם איראן.

לשיטתו של מר ואנס המשחק (עימות) עם השלטון הנוכחי באיראן צריך להתנהל כך:
נותנים להם מכה חזקה. מפסיקים. אם יהיה צורך שוב נותנים להם מכה חזקה. מפסיקים...

בשיטת המשחק הזו נקט פוליטיקאי בכיר בשכונה שלנו בעימות עם חמאס ברצועת עזה. עד שקרה מה שקרה באוקטובר 2023. בקרוב נדע מהו "הציון" שיקבל מהציבור על ההתנהלות שלו.

הבעייה בהתארכות של משחק (עימות) היא, שעלולים להשתנות "כללי המשחק". זה הופך משחק – מלחמת בזק – להתכתשות ממושכת.

בזה נוכחו נפוליאון והיטלר כאשר צבאם פלש לשטחה של רוסיה.

בזה נוכחו מנהיגי יפן כאשר תקפו את ארה"ב בפרל הרבור.

בזה נוכח מר פוטין נשיא רוסיה כאשר מזה יותר מארבע שנים הוא מנהל משחק באוקראינה.

ככול שמתארך משחק (עימות) יכולים להיות שנויים ביכולות של היריב ויכולים להיות שנויים במעורבים במשחק.

דוגמה בולטת במלחמת העולם השנייה הייתה במעורבות ישירה של ארה"ב במלחמה באירופה. כמו כן שימוש בפצצות אטום ביפן, כדי לסיים את המלחמה. שנוי טכנולוגי.

גם מר פוטין נוכח בהשפעה של שנויים טכנולוגיים על יכולת היריב להתמודד איתו. כאשר הוא החל במשחק באוקראינה, הדאגה העיקרית שלו הייתה מהצבת טילים בשטחה של אוקראינה, שיקטינו את יכולת ההרתעה הגרעינית של רוסיה מפני מתקפה עליה. חשיבה נאותה לטווח ארוך.

כעת הבעיה מדי יום ולילה של תושבי רוסיה, בעיקר באזורים סמוכים לגבול עם אוקראינה, אבל גם באזורים מרוחקים מהגבול עם אוקראינה היא, האם כתבם נפץ יפגע בהם/סמוך אליהם. האם זה ישבש את אורח החיים שלהם. לא בעתיד אלא **כעת**. זה כתוצאה משנויים טכנולוגיים.

אבל בעיקר האם זה יאלץ את מר פוטין לשנות את כללי המשחק (התקוות שהיו לו) ולאפשר לצבא הרוסי "להשמיד" את אוקראינה. אחרת, המשחק ימשיך להיות התקפות כתבמים מדי יום ולילה בשטחה של רוסיה. כעת הצבא הרוסי משמיד תחנות דלק, קטרים, נמלים, אוניות, גשרים, מחסני אספקה של מוצרים ועוד בשטחה של אוקראינה. "בשיטתו" של מר פוטין זה נעשה באזורים מוגבלים. זה עדיין אינו משחק על כול השטח של אוקראינה. הוא חושש מההשלכות שיכולות להיות לכך. השלכות כלכליות מעלות "תחזוקה" של עשרות מיליוני תושבים באוקראינה. גם משנוי אפשרי במעורבים במשחק באוקראינה. כול זה בגלל שנויים טכנולוגיים. בגלל שהמשחק שלו באוקראינה נמשך ונמשך...

אותו דבר עלול לקרות לארה"ב במשחק עם איראן. לא שאיראן תשמיד תחנות דלק בארה"ב. היא תשמיד את הנפט שמשמש לייצור דלק. בעיקר ייצור דיזל ודומיו. היא תאלץ את ארה"ב לאסור על ייצוא נפט מארה"ב. אז עלולה להיות קריסה כלכלית- פיננסית באירופה. ביפן ובדרום קוריאה. מכה אנושה למערכת הפיננסית בגלל חדלות פירעון של חובות. גם בארה"ב. ככול שישתנו כללי המשחק. ככול שיתארך המשחק.

לא שמנהיגי סין ירצו להיות מעורבים במשחק. לא תהיה להם ברירה. אבל אין לדעת. אולי יעדיפו שקט כעת.

אם כך על מה כול המלל הזה?

כול עוד נמשך המשחק, איש אינו יודע כיצד הוא יסתיים. איש אינו יכול לבדו לקבוע את כללי המשחק. גם לא נשיא ארה"ב. הוא יכול להכריז נצחתי במשחק ולהפסיק להיות מעורב בו. הוא אינו יכול לבדו לקבוע את כללי המשחק.

אז מחכים להמשך. גם בשוקי הון.

בעיקר מחכים לראות, האם איראן ושכנותיה במפרץ הפרסי יהפכו לזירת התכתשות בין ארה"ב לסין ורוסיה. זה יהיה משחק שונה לחלוטין מהמשחק שמר ואנס מקווה שיתנהל בין ארה"ב לאיראן.

בתקווה לימים טובים – למשפחות הנרצחים/חללים, לחיילים, לתושבים, לפצועים שמחלימים, למפונים מבתיים, למפוטרים.
מנהיגים כושלים יחלפו/יודחו. לעומת זאת [זה מה שתמיד ישאר](#).

תנאי שימוש וגלוי נאות

- פרסום זה שייך לד"ר שמואל גולדמן ת.ד. 39312 ת"א 61392 טל. 03-6424743. המאמרים נכתבו על ידי ד"ר שמואל גולדמן והם משקפים את דעת הכותב בלבד, בזמן כתיבתם.
- אין לראות במאמרים אלו משום הצעה לפעולת השקעה כלשהי או כמתן חוות דעת על הכדאיות של השקעה כלשהי ואין הם מהווים תחליף ליעוץ המתחשב בנתונים ובצרכים המיוחדים של כל אדם.
- הדעות המובאות בפרסום זה, ניתנות לשנוי בכל עת ללא מתן הודעה כלשהי.
- פעולות השקעה שנעשות על ידי ד"ר גולדמן, יכולות להיות בניגוד למשתמע מפרסום זה.
- המידע שמופיע בפרסום זה, שאוב ממקורות שנחשבים כמהימנים, אולם אין הכותב אחראי על נכונות המידע או שלמותו.
- כל שימוש שנעשה בפרסום זה, נעשה שלא על דעת הכותב והוא נעשה באחריות המשתמש בלבד.
- לפי העניין בסופו של כל מאמר ניתן גלוי לעניין האישי שיש או אין לכותב בזמן כתיבתו, במישרין או בעקיפין, בניירות ערך ובנכסים פיננסיים שמוזכרים בו. נתונים אלו יכולים להשתנות לאחר מועד הכתיבה.
- אין להעתיק בכל צורה שהיא ואין לפרסם או להפיץ בכל צורה שהיא, כל מאמר או חלק ממאמר, שמופיע בפרסום זה, בלי לקבל מראש ובכתב את הסכמתו של ד"ר שמואל גולדמן.

